

Crisis Theologica

Cárdenes, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. I. Refertur propositio damnata, & præmittuntur aliqua ad priorem
quæstionis partem decidendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](#)

ad exequendam luxuriam Heri. Ple
rūmque tamen excusantur famuli, eo
quod ignorant, ea ministeria esse pro
exercenda libidine, & quamvis me
ra suspicione tangantur, ea solet non
esse talis, vt extrahat eos à mera du
bitatione.

11. Aliæ autem actiones ministrandi, quæ non adiuvant ad exercen
dam luxuriam, non est, cur sint illici
tæ: v. g. si concubina existens in do
mo Heri peteret à famulo aquæ pe
culum, non esset illicitum, aquam
illi ministrare, quia ministratio aquæ
non adiuvat ad exequendam luxu
riam: & sic in similibus actionibus,
quæ ad id nihil adiuvant.

DISERTATIO XXXII.

*An præceptum servandi festa
obliget sub mortali? Vbi etiam
an simultanea auditione dua
rum medictatum Mis
sa impleatur præ
ceptum?*

CAPUT I.

Refertur proposicio damnata, &
præmittuntur aliqua ad prio
rem questionis partem
decidendam.

SUMMARIUM.

*Leges Canonicas, & quinque præcepta
Ecclesiæ solum esse penalia, qui di
ixerunt? n. 1.
Discrimen inter mandatum simplex,
& præceptum. n. 2.
Quinque Ecclesiæ præcepta obligare*

*sub culpa modo certum est. n. 3.
Ex eo, quod aliquæ leges non obligent
sub culpa, non sequitur, præceptum
servandi festa non inducere obliga
tionem sub culpa. n. 4.*

*Leyes Ecclesiasticae alia preceptiva, di
rectiva, alia n. 5.*

*Non est de essentia legis Ecclesiastice
obligare sub culpa. n. 6.*

*Violatio præcepti absque contemptu
peccatum non est, nisi sit contra cha
ritatem. n. 8.*

1. **P**ropositio 5: ex damnatis hæc
est: Præceptum servandi fe
sta non obligat sub mortali, seposito
scandalo, si absit contemptus. In 2. part.
Chrif. Theol. disp. 23. cap. 2. & seqq.

notavi Caramuelum in Theol. Regul.
disp. 102. procedere dubitanter circa
quinque Ecclesiæ præcepta, an obli
gent solum sub pena, & non sub cul
pa. Et pro opinionis probabilitate ne
gantis obligationem sub culpa, citat
in primis Servarium Layuelzium. In
apologemate autem de probabilitate
à n. 265 multos ex veteribus citat, qui
dixerint leges canonicas, & quinque
Ecclesiæ præcepta esse solum pena
lia, & non obstringere conscientias.
Ibi citat Cajetanum, Martinum Cro
merum, vitum à Pio IV. valde lauda
tum, Angelum, Ioannem Ferum, Ger
sonem, Almainum; & (quod maius
est) S. Bernardum lib. de Precep. cap.
29 maxime illis verbis. Non ergo qua
liscumque mandati præterito crimi
nalem facit inobedientiam; sed repug
nare, sed nolle obedire.

2. Et quidem S. Bernardum non
credo loqui de præceptis Ecclesiæ, sed
de iussionibus simplicibus Prälar
orum Regularium, qui non præcipiunt
virtute voti obedientia; & satis clare
colligitur ex ea voce mandati, que in
rigore non significat præceptum ob
stringens conscientiam, nisi ex advi
citis aliud colligatur. Nam his simpli
cibus

cibus iussionibus non obediens, non est peccatum; si autem Prælatus Regularis hoc simplex mandatum det, & subditus respondeat, [Nolo parere] omnes fatetur, id esse peccatum mortale, quamvis Prælatus Regularis non præcipiat virtute voti obedientiae; & tunc certum est, esse culpam latet, propter contemptum Prælati, ut talis. Et hoc est, quod S. Bernardus dixit: *Non ergo qualiscumque mandati præteritio, criminaliter facit inobedientiam; sed repugnare, sed nolle obediens.*

3. Si autem certum est, eos veteres Scriptores dixisse, præcepta Ecclesiæ obligare solum sub pena, & non sub culpa; credendum est, eo tempore rem hanc non esse adeo exploratam; procedente vero tempore tam clare patet hæc veritas, quod quinque præcepta Ecclesiæ obligant sub culpa latenti, ut nihil in re morali evidenter possit.

4. An autem Recentior aliquis instaurare voluerit hanc opinionem antiquatam, penitus ignoro. Nisi quod Gonetus in disertat. de probabil. num.

Gonet. 135. vult, illi opinioni suffragari Tamburinum, eo quod dixerit lib. in Decal. cap. 3. § 8. num. 12. *Leges Ecclesiasticas non multum frequenter sub mortali obligare.* In hoc tamen excedit Gonetus. Primo, quia hæc est prava consequentia: [Aliquæ leges non obligant sub mortali; ergo præceptum servandi festa non obligat sub mortali.] Quia à propositione particulari ad singularem prava est consequentia.

5. Secundo, quia negari non potest, leges Ecclesiasticas alias esse præceptivas, & alias dumtaxat directivas. Sic enim multæ, quæ leguntur in Rubricis Missalis Romani, solum sunt directivas, non obligantes sub peccato; ut passim notat Zacharias Pasqualius in tract. de Sacrificio nova le-

gis. Et leges aliquarum Religionum etiam approbatæ à Romano Pontifice, solum sunt directivas, quæ non obligant sub culpa, sed solum sub pena.

6. Tertio, quia non est de essentia legis Ecclesiasticae obligare sub culpa; potest enim Pontifex Romanus ferre leges, sine intentione obligandi sub culpa. Quæ intentio vel exprimitur verbis, vel colligitur ex adjunctis.

7. Neque his adversatur S. Thom. s. Thom.

1. 2. quæst. 96. art. 4. afferens: *Leges humanitatis posita, si iustæ sint, habent vim obligandi in foro conscientia, à lege eterna, à qua derivantur, &c.* Id enim intelligitur, quando legislator habet intentionem obligandi sub culpa; ut omnes fatentur. *Neque propterea approbo*, quod P. Tamburinus dixerit, *non multum frequenter*; melius enim dixisset, *Aliquando*. Non enim potest negari, aliquando Leges Canonicas non obligare sub mortali, vel ex levitate materiae, vel quia non habent aliiquid signum, ex quo colligatur, non esse intentionem legislatoris obligare sub culpa gravi.

8. Fundamentum eorum, qui dicebant, præceptum servandi festa non obligare sub mortali, erat: quia nullum est peccatum mortale, nisi quod opponitur charitati Dei, vel proximi, si sit absque contemptu: atqui violatio præcepti indicentis observationem festi, non est contra charitatem Dei, vel proximi, quia ante quam ponatur id præceptum, inveniebatur in Fidelibus charitas Dei, & proximi; & supponimus, non violari legem ex contemptu: ergo violatio eius præcepti non est peccatum mortale. *Quod fundamentum imbecille est*, vt constabit ex cap. 3.

C A-

Mmmmm